

Neo 1/2011

Repliker på nätet

"Artikeln i *Neo* förringar betydelsen av enskilda organisationers engagemang runt om i hela EU för att försöka göra något åt fattigdomen. I Sverige bidrar Röda Korset, ABF, Frälsningsarmén, Caritas, Kris och RFHL, för att nämna några. Dessa organisationer, och de personer som dagligen arbetar för minskad fattigdom, utmålas som girigbukar och 'hugade spekulanter' som trängs vid EU:s pengapåse. Det är orättvist, och inte sant."

Asa Lindh, generaldirektör för ESF-rådet
om Maria Erikssons artikel
The usual suspects (*Neo* nr 6-2010).

"Det som Schultz förbigår är att lagrådet faktiskt inte är en domstol. Det är en juridiskt högt kvalificerad remissinstans med en särställning i lag – men dess yttranden är inte ett domslut och inte heller den uppenbarade gudomliga sanningen. Naturligtvis ska lagrådets synpunkter prövas noggrant. Men dess slutsatser och argument måste också kunna ifrågasättas."

Johan Pehrson, riksdagsledamot (Fp) om
Mårten Schultz artikel *Nu rämnar politikerväldet* (*Neo* nr 6-2010)

Replikerna kan läsas i sin helhet på
www.magasinetneo.se.

Foto: Emilia Öjre

GUNNAR HÖKMARK

Europaparlamentariker (M)

DET GÖRS MYCKET dumheter runt om i Europa. Varje dag. Det är till och med så att man skulle kunna säga att Europa är fullt med utlänningar, med allt vad det betyder av svårigheter att förstå varandra. Det är självklart att många av dessa svårigheter kommer fram ju närmare kontakter vi får över gränserna. Det är en konsekvens av de öppna gränserna och det gemensamma samarbetet. Precis som **Paulina**

Neuding i *Neo* nr 6 har jag svårt att förstå hur myndigheter inom EU kan dela ut journalistpriser till journalister som skriver som på beställning. Det är utmärkt att *Neo* skriver om det ofoget. Den moderate europaparlamentarikern **Christofer Fjellner** fick i våras med sig en majoritet i parlamentet för att sätta stopp för EU:s journaliststipendium.

Maria Erikssons granskning av fattigdomsårets alla bidrag är också

OLLE ABRAHAMSSON

Rättschef på Justitiedepartementet

STARKA KRAFTER VILL ge EU egen beskattningsrätt. Om det sker är grunden lagd för det som *Neo* varnar för, nämligen en europeisk superstat. Men i debatten frestas ibland vi som försvarar EU-samarbetet att förtiga sanningar och ta till orenerade argument.

Inför folkomröstningen 1995 lyftes EU:s karaktär av fredsprojekt fram som en avgörande faktor. Ändå kunde vår del av

världen inte förväntas bli vare sig mer eller mindre fredlig bara för att Sverige anslöt sig. Medborgarna får lära sig att EU är en gemenskap vars värden vi delar. Men inom EU finns vitt skilda uppfattningar i centrala värdefrågor, till exempel när det gäller pressfrihet och inställning till invandrarfientliga partier. EU hålls samman av ett gemensamt regelverk, inte av gemensamma värderingar.

välkommen. Dock är de fem miljonerna som detta har kostat bara en bråkdel av alla bidrag, och opinionsbildningen med temaår bara toppen av ett isberg av tom symbolpolitik. Mycket EU-politik handlar om deklamationer och stuckatur, i stället för konkreta förändringar av verkligheten. Likväl är det dessa förändringar som påverkar det riktiga Europa, där människor lever, till skillnad från där byråkrater och politiker möts. Och i det perspektivet är EU mycket mer av ett liberaliseringsprojekt, med utvidgning och öppna marknader, snarare än fånig och meningslös stuckatur.

Dumheterna måste uppmärksammas om de ska upphöra, därför krävs en tuffare granskning. Ansvaret för den granskningen måste bäras av alla oss som är liberala och vill något annat med politiken.

Jag tror att vi alla kan känna igen oss i den frustration som **Birgitta Ohlsson** uttrycker i *Neo*. Men man måste förstå sina meningsmotståndare, därefter försöka formulera en vision som kan övertyga i mångfaldens Europa, och som kan övertyga genom att den handlar om verklighet och inte om deklamationer och stuckatur. Men lika lite som Paulina Neuding kan få med alla journaliststipendier i en artikel kan jag räkna med att själv

avveckla alla bidrag som Maria Eriksson och jag ogillar. Vi kan inte heller räkna med att en svensk minister kan avveckla jordbrukspolitiken. Det är ju så enkelt att många européer tycker att jordbrukspolitiken är viktigast i EU, för att en stor andel av befolkningen i Polen, Rumänien och andra medlemsstater anser sig vara beroende av den. Och för att medlemsstaterna just på den punkten har överlåtit allt till EU.

Vi måste alla dra vårt strå till stacken. Och för egen del tror jag att jag kan göra störst nytta genom att fokusera på liberalisering av tjänstesektorn på den inre marknaden, av förutsättningarna för informationsteknik, steg för steg avveckla bidrag och rikta in EU-budgeten på det som hör dagens samhälle till, inte till kol- och stålunionens eller jordbrukets Europa. Vi moderater arbetar för detta och om att släsa för frihandel, fri rörlighet över gränserna och öppna marknaderna, liksom för en fortsatt utvidgning.

Då och då lyckas vi få stopp på några bidrag eller journaliststipendier också. Men framförallt blir det rätt mycket liberalisering av den verklighet som människor lever i. ☺

I vårt land har en dramatisk minskning av försvarsutgifterna motiverats med att EU-medlemskapet garanterar vår säkerhet. Problemet är bara att EU, till skillnad från Nato, inte är ett försvarsförbund. Inga bindande åtaganden tvingar EU-staterna till militärt bistånd om någon av dem blir angripen.

"Vilken lag gäller vid konflikt mellan EU-rätten och svensk grundlag?" På den frågan till riksdagspartierna gav i en enkät nyligen endast de EU-fientliga partierna (V) och (SD) det korrekta svaret att EU-rätten går före (R&D 13/12-10). Det händer ofta att EU-vänligt sinnade politiker undanhåller medborgarna denna enkla upplysning, eftersom den förmodas kunna ge bränsle till en EU-negativ opinion.

EU fick genom Lissabonfördraget en egen bindande stadga om grundläggande rättigheter. I Sverige beskrevs detta som en viktig rättighetsreform. Men sakligt sett behövdes inte stadgan, eftersom EU:s medborgare tillförsäkras sina grundläggande rättigheter redan genom Europakonventionen och de nationella konstitutionerna. EU-entusiasterna förteg att stadgans egentliga betydelse är att vänja medborgarna vid att deras rättigheter garanteras i första hand av

"Medborgarna ska fås att betrakta EU som alla goda gåvors givare."

EU, inte av det egna landet. Tanken är att EU-medborgarna härigenom ska få en känsla av tillhörighet och beroende av unionen, vilket var precis vad de EU-federalistiskt sinnade personer eftersträvade som först lanserade idén om en EU-stadga.

Liknande folkpsykologiska effekter uppnås redan i dag genom EU:s gigantiska transfereringssystem. EU-märkta medel för regionala kulturprojekt och oändligt mycket annat återförs även till nettobidragsgivande länder. Medborgarna ska fås att betrakta EU som alla goda gåvors givare. Utan denna bakomliggande förklaring framstår det som rena snurren att EU finansierar projekt på detaljnivå i medlemsstaterna under frikostigt fördelning av deras egna skattemedel. EU är och förblir det minst dåliga alternativet. Men om vi som tror på EU inte är ärliga om samarbetets avigsidor kommer det i längden att slå tillbaka på oss själva. ☺